

॥ તસ્ય વાયકઃ પ્રજ્ઞવઃ ॥

નારીની પૂજા એટલે શું ?

સંસ્કૃતના એક શ્લોકનો અર્થ છે કે જ્યાં-જ્યાં નારીની પૂજા થાય છે ત્યાં-ત્યાં દેવાનો વાસ છે.

નારીની પૂજા એટલે શું ? અખીલ-ગુલાલ કે કંકુ-ચોખા ચડાવવા કે ઘીની દિવેટ પ્રગટાવીને આરતી ઉતારવી વગેરે પૂજાની પ્રચલિત પદ્ધતિ છે. ‘પૂજા’નો અર્થ એથી ઘરા વધુ સારો કરીએ તો નારીને માન-સન્માન અને હકકો આપવા તે થાય. ખરેખર તો ‘નારીની પૂજા’નો સાચો, તાત્ત્વિક અને અભિપ્રયોગી અર્થ તો એ છે કે નારીને નિર્વાસનિક દષ્ટિએ જોવી, આત્મદષ્ટિથી નીહાળવી. નરસિંહ મહેતાએ ગાયું છે કે “પરસ્ત્રી જેને માત રે” તે ધણા ઉંચો આદર્શ છે. પણ નારીનો-શક્તિનો સાચો પૂજારી-ઉપાસક તો તે છે, કે જે એમ સમજે છે કે ‘સર્વ સ્ત્રી જેને માત રે’.

ફૂલને તેની ડાળી ઉપરથી ચૂંટી કાઢવું, સૂંધવું, મસળવું, રગડવું, પત્ર તળે કચડીને પીણી નાખવું અને છતાંય કહેવું કે હું ફૂલનો પ્રેમી છું-પૂજારી છું; તો ફૂલનો એથી મોટો કરુણ ઉપહાસ ખીંને કયો હોષ શકે ? !

નારીમાંથી નારાયણી બનવું તે નારીના પોતાના હાથની વાત પણ છે. શા માટે તેને કોષ વાસનાની દષ્ટિથી જુવે-જોઈ શકે ? નર હોય કે નારી, જ્યાં સુધી આત્મ-ભાવે જીવવાની કુશાગ્રતા ન આવે ત્યાં સુધી બંને શાંતિ-દરીદ્રી જ રહેવાના.

કવિએ ગાયું છે કે “અખલા જીવન હાય તેરી કરુણ કહાની; આંચલમેં હૈ હૃદય પૌર આંખમેં હૈ પાની”. નારી જે અખલા રહે તો આ બધું જ તેણે વેઠવાનું રહે. શા માટે તેણે અખલા રહેવું જોઈએ ? પ્રખલા કમ ન બની જવું ? પણ પ્રખલા એટલે શું ? પ્રખલા બની જવું એટલે કાંઈ રણ્યંડી બનીને કાઈની સાથે જૂઝવાનું નથી. એમ કરવાથી કોને સફળતા મળા છે ? એ રીતે કાઈને સફળતા મળા નથી તેની સાક્ષી ઇતિહાસ પૂરે છે જ્યાં જુઓ ત્યાં શેર ઉપર સવાશેર તો છે જ.

એમ સાંભળ્યું છે કે મીરાબાઈને જોઈને વિકારીના વિકાર શમી જતા હતા. વિકારીના વિકાર શમી જ્ય તેવી તાલિમ દીકરીઓને આપવાની યોજનાઓ વિશાળ પાયા ઉપર હાય ધરાવી જોઈએ. જ્યાં સુધી એવી યોજનાઓ અમલમાં ન મૂકી શકાય ત્યાં સુધી મથાશક્તિ યથામતિ જે કાંઈ કરી શકાય તે કરવું ઘટે. નાભા એટલું પુણ્ય.

(પાછળ)

પ્રખલા એટલે 'રણચંડી બનનારી' કે 'હંદુલ્લ કરનારી' માત્ર એટલો અર્થ પૂર્ણ કે થોડય નથી તેનો સ્વાભાવ તો તે પ્રમાણે અનુસરનારાઓને થઈ જ ગયો હશે. ખરેખર તો પ્રખલાને કોઈ સાથે હંદુલ્લમાં ઉતરવું જ ન પડે, જે એવા યુદ્ધમાં ઉતરવું પડે તો તે પ્રખલા કેમ કહેવાય ? પ્રખલા એટલે તો એવું પવિત્ર-સાત્વક વ્યક્તિત્વ કે એ વ્યક્તિત્વના સંપર્કમાં આવનારનું રાજસિક-તામસિકપણું ઓગળી જાય; આવા વ્યક્તિત્વના દૈવીશક્તિવલ્લયના સંપર્કમાં આવતાં જ આસુરીશક્તિ પાંગળી થઈ જાય.

બહેન-દીકરીઓને આવી તાલિમ ક્યારે આપી શકીશું ?

લક્ષ્મી માતા કરે પુકાર....!

હંડકાળા કરી-કરીને પૂરી રાખેલી માં લક્ષ્મી કરણ પોકાર કરીને કહે છે કે :-

“ છે કોઈ એવો લાલ માઇનો !
સદવ્યય કરે જે પાછાએ પાઇનો ?
અમને ખરે જે હિંસા નાથવા,
તો અમે સદાય તેના સાથમાં
ખીડુ ઝડપે, અને કરે જે મોહું લાલ,
તે લાલના ચૂમીશુ અમે ગાલ !!

માં લક્ષ્મી પોકારીને કહે છે કે આ અહિંસાના પૂનરીઓ, સદાચારના પ્રેમીઓ, ત્યાગી સેવાના ભોખધારીઓ ! તમે સૌ અમને તીબેરીઓના બંધનમાંથી મુક્ત ક્યારે કરાવશો ? અમારા ગળાનો ગળાચીપ ગાળિયો ક્યારે કપાવશો ? અમે નિઃપ્રાણ થઈ જઈએ ત્યાર પહેલાં ઠાંધકે કરો મારા લાલ !”

— યોગાભિક્ષુ

પ્રકાશક : ઓમગુરુ પ્રેમસમર્પણધ્યાનભિક્ષુ પરિવાર ટ્રસ્ટ
૧/અ, પલ્લિયડનગર, નારણપુરા, અમદાવાદ-૩૮૦૦૧૩.